pter magnitudinē trāsgressionis.xxvij.q.i.si custos.ppter inobedientie culpam .xij.q.ij.qui ⁊ humanis.ppter debitū obediētie.xciiij.di.c.i.ppter rectitudinez vispēsatiōis.xlv.di.disciplina.ppter periculū imminēs vt in vacatiōe ecclesie .s.e.cū inter vniuersas:vnde ⁊ cautio dāni ifecti celeritatez desiderat.ff.de dā. infec.l.i.⁊ idem in similib⁹:vt.s.de re iudi.c.ij.ō rescrip.ad hoc vbi ex certa cā idem est reperiri.

a ¶ Preferens.sic.s.eo.anaritie.⁊.c.quorundam.

b ¶ Cupiditatē.que oīum malor radix ē.xl vij.di.bonor de pe.di.ij.qr radix.

c ¶ Iuri.quod facere nō debet. vij.di.si quis eps in fi.

d ¶ Unicus.si.s.eo.cupientes .§.si vero.

e ¶ Discusso negocio.male faciunt ⁊ puniūtur si pmouent in dignum:vt.s.e.nihil est.⁊.s. de preben.graue.

f ¶ Apostoli.Pauli.i.ad thimothe.vi.c.xxiij.dis.§.i.lxxviij.di.qd ē cito.s.e.cū nob oli.

g ¶ Manus. confirmatorias de quibus loquimur.

h ¶ Morbo.ná q medicamenta morbis exhibent hoc iura negocijs:ī autē.hec constitutio q̄ inno.cōsti.in prin.col.viij.

i ¶ Fraudib⁹ obuiare.qō faciē dum est.s.eo.anaritie.⁊.c.cōmissa.⁊.j.eo.ti.pri.c.ij.

k ¶ Tales.s.factas nō vocatis cōpetitorib⁹:vel his qui se vellent opponere:si qui essent.

l ¶ Innanes.dicebamus olim: ⁊ no.de hoc inno.⁊ hos.de appella.ꝓstitutis.ij.ō vo.⁊ cōtu. cū olim.q cōfirmatio facta vocatis his qui vocandi erāt ⁊ cuz cāe cognitione habet vim diffinitiue:hinc est q revocari non poterit ⁊ si appelletur appellari potest a diffinitiva. Si autem fiat sine cāe cognitiōe ⁊ non vocatis vocātis vim hz iterlocutorie:ibi de hoc plenio⁹ eos videre potes:sz hodie nō valet cōfirmatio sine vocatiōe huius ō cre.ut hic vides. Quid si sic cōfirmatus administrat:satis credere q si errauit in facto:qr credidit vocationē factā que facta nō erat: excusetur a pena decre.s.eo.anaricie.⁊.c.qualiter maxime cū vocatio ⁊ citatio ista sit superiorīs officium ⁊ non partis:sed si errauit in iure:a dicta pena non crederez excusari:ad hoc.j.de re.iur.ignorantia cum suis concor.

m ¶ Nominatim.si.j.de sen.ex.statuimus.

n ¶ Generaliter.⁊ publice:qr talia edicta ī publico pponi debent:ō postu.c.i.⁊ est contra illos qui adhuc fraudē faciūt ꝓstitutioni faciēdo hāc vocationē fieri coram certis amicis. o ¶ Opponere.ne electus confirmetur.

p ¶ Perēptorio.nūqd post hūc terminū veniēs audirēt sup h.dic vt.s.q ma. accu.pos.cū in tua.offīsi tamē iudicis in his nō qescit:vt.s.eo.cū nobis olim.

q ¶ Cōpetenti.fm locor distātiā personarū ⁊ negocij qualitatem. Io.an.

r ¶ Que.s.dicta de vacatiōibus faciēdis:⁊ q nō valeat ꝓfirmatio aliter facta.

s ¶ Obseruari.qd in puisionib⁹ vel collationib⁹:nunqd in eis habebit fieri hec vocatio:tutū puto ⁊ in his hec fieri:nō tamē credo de ēbis vel mente bui⁹ iuris hoc esse:⁊ facit.j.de pben.cū in illis.⁊ optime.eo.ti.lz eps. Io.an.

Q Uoniam. Diuiditur in tres ptes fz Io.an.in pma ponit cā constitutionis celestini.in secūda ipsius cōstitutionis mens ibi:celestin⁹:in tertia ex duplici cā illam inter has cōstitutiōes interserit ibi:nos igit. Io. an.Casus. t ¶ Quoniaz.Qr qdā plusq̄ expediret curiosi referebāt in dubiū:an papa possit renunciare papatui:celestinus qntus cum presideret ecclesie romane regimini:statuit de consilio ⁊ assensu suor fratrū q summus pontifex libere possit renunciare papatui:qō statutum ne obliuioni darēt:⁊ ne de pdicto casu dubitēt vlterius:inter alias huius serti libri cōstitutiōes de fratrū suorum cōsilio dñs bonifa.hic redegit ad perpetuā rei memoriā. Io.an.

u ¶ Curiosi.q maiores curas exhibere volunt q̄ res exigat.ad hoc.iiij.di.denq̄z.de con.di.v.quinqz modis.

x ¶ Expediūt.qō faciendū nō ē.C.de sum.tri.l.nemo.j.de here.c.ij.⁊.j.ō re iudi.abbate.ad fi. y ¶ Apostoli.pauli in epistola ad romanos.c.xij.⁊ habes eadem verba.xliiij.di.sit rector.

z ¶ Sollicitam.vnde.j.deducere minus prouide videbantur.

a ¶ Marie.cōpatiuū.vñ ēt si sufficiēs sit renūciare poterit:ut p iferiora patebit

b ¶ Insufficiētez.ppter hoc tamē nō posset deponi.qr ppter solā heresim ōponi

tur.ti.di.si papa.sed alij prelati ppter īsufficiētiā bene ōponūtur:⁊ ecclesiastici ⁊ seculares.xviij.q.ij.si quis abbas.xv.q.vi.alius.⁊ ppter negligentiā.lxxi.dis.dictū.s.de here.excōicam⁹.in fi. Et nota q̄ iz oīs sufficiētia ē dicat ī papa:ita q oīa iura ī pectoris scrineo habeat.s.de cōstōnibus.c.i.tñ interdū insufficiēs ē pōt:ut hic:⁊ interdum eum fallit obliuio .xxiij.di.preterea.vbi ō hoc.sic sedes ipa aut sāctū inuenit:aut sem facit qs enī sāctū dubitet quē aper tāte ⁊c.xl.dist.non nos.⁊ tamē heretic⁹ posset ē:⁊ pp heresim ōponi.c.di.si papa.⁊ posset ex multis insurgere īsufficientia hec:vt ex defectu litterature.ex senectute.ex infirmitate:vel similibus. Io.an.

x ¶ Regendā.ad qō ex officio tenet:ut ī pemio huius libri.

a ¶ Videbantur.⁊ erat ipor rō motiua:qr q renunciat renunciare ōbet ī manib⁹ supiorīs:⁊ alit matrimoniuz spirituale nō dissoluitur.s.e.ō renun.admonet:sed papa supiorē nō hz ergo renūciare nō pōt. Itē fungit vice dei: quas vices sic vt ossibus hīe anneras q a se abdicare nō possit ad hoc de sta.mona.cuz ad monasteriū.ī fi.Sed ꝓriū verū ē:ut hic vides ⁊ probat ex eo qa marcellin⁹ renuncauit papatui: cui substitutus fuit marcellus.xxi.dis.nunc aūt. Itē clemens renunciauit papatui cui successit lin⁹.⁊ eo mortuo detus:⁊ illo mortuo iteruz successit clemens: vt in chronicis.⁊ vide de hoc .viij.q.i.c.i.hinc disputat hic mūdus ⁊c.⁊ hāc opinionem approbauit Io.vij.q.i.c.nō autem ad id quod dī q̄ renūciatio fieri dz in manib⁹ superiorīs:fateor id verum vbi ē superior:sed hic ppter īpossibilitatē ius illud seruari non pōt:⁊ facit optime.s.ti.prori.indēnitatib⁹.§.pe.⁊.s.eo.lz.de vitādā discordia.ī fi. Itē inferiores prelati a suis prelatis ꝓfirmātur ⁊ instituunt:vnde non est mirum si sine ipsor licentia renūciare nōn possunt:sed papa a nemine cōfirmatur.vnde sicut sine superiore instituitur:ita sine superiore renūciet: ad hoc.s.de reg.iur.c.i. Io.an.

b ¶ Predecessor.cū dignitas vacat alias q̄ per mortē successor non congrue dī predecessor:sed dicere deberet precessor.pdecessor enī idez qō predecedēs:nisi dicere velis q quomodocūqz vacet platura quo ad illam decessisse putatur:⁊ est expressum.viij.q.i.§.ecce.ī qbus.⁊.xxiiij.q.ij.§.i.

c ¶ Dum eiusdē.postea enī ipsius constitutio nō valuisset:qr pōtifex non erat:ut.j.patebit. d ¶ Fratribus.cardinales ergo fratres vocat:cum de ipsis permirtim loquitur.j.de offi.leg.officij.

e ¶ Statuit.credēdū ē pape hoc referēti.s.de testi.cū a nobis.in fi.

f ¶ Resignare.hoc expresse no. Io.vij.q.i.non aūt.ī glo.magna in fi.⁊ facit qō no.lxxix.di.si qs pecunia.xviii.q.ij.q̄ sit.

g ¶ Temporis.hinc est q̄ antiquorum memoria melius prescripta tenet ⁊ de hoc vide qō nota.s.de proba.tertio.

h ¶ Obliuioni.oīum enim habere memoriaz ⁊ in nullo peccare ⁊c.vt.s. vt eccle.bene.ut nostrum.

i ¶ Recidiuā.qō ē nō dz:ut.s.de vb.si.ex parte.ij.cum suis concor.

k ¶ Memoriam.facit.j.de re iudi.ad apostolice in superscriptione:⁊ qō ibi dicam in prima glo.

S I te prebendam. Fraudulenta renūciatio nō nocet expectāti.h dicit fm zen. Diuidit ī duas partes.prima prouidet īpetrantibus ꝓtra fraudes de quar coniecturis ponit exēpla ibi:vt qr.secūda ibi.certū cōuincit ⁊ punit fraudulētos.h.d.fm Io.an.

l ¶ Si te prebendam.scire debes q̄ qr nemo videt fraudare eos qui sciūt ⁊ consentiunt:ut.ff.de reg.iur.nemo videt.⁊.j.e.ti.scīēti.puto nec ōcre. istam nec eius penam locum habere.vbi expectans consentit hoc sciens voluit illam tenuem habere:pone enim quod plus sibi placet prouisio

preferens[a] cupiditatem[b] propriam iuri[c] ⁊ ordinatum affectum etiam equitati cōpetitorē aliquando vbi alius vel eos qui se volūt opponere:quādo electus est vnicus[d] supplantare:dū nullis vocatis ⁊ non discusso[e] negocio per repētinaz cōfirmationē cito contra doctrinam apostoli[f] imponit manus[g] electo: Nos uolētes huic morbo[h] ⁊ fraudibus[i] obuiari: presenti cōstitutiōe sancimus confirmatiōes tales[k] viribus oīno carere: ipsasqz decernimus irritas ⁊ inanes[l] ¶ Vocationem autē huiusmodi nominatiz[m] vbi est coelectus:uel apparet oppositor alias generaliter[n] ī ecclesia in qua electio facta est: vt si qui sint qui se velint opponere[o] cōpareant assignato peremptorio[p] termino cōpetenti[q] faciendaz esse censem⁹. ¶ Que[r] ēt si electio in ꝓcordia celebrata fuerit: volumus obseruari[s].

Rubrica De renunciatione.

B Onifacius.viij.

¶ Roman⁹ pōtifex pōt libere papatui renunciare.h.d.fm zen.

Q Uoniaz[t] aliqui curiosi[u] disceptātes de his: que nō multum expediunt[x] ⁊ plura sape quaz oportet cōtra doctrinam apostoli[y] temere appetentes in dubitationem sollicitam[z] an ro.po.maxime[a] cum se insufficentem[b] agnoscit ad regēdam[c] vniuersalē ecclesiam: ⁊ summi pontificatus onera supportanda renunciare valeat papatui eius qz oneri ⁊ honori: deducere min⁹ prouide videbātur[d]. ¶ Celestin⁹ papa quintus pre[e] noster duz eius dem[f] ecclesie regimini presidebat volens super hoc hesitationis cuiuslibet materiam amputare deliberatione habita cuz suis fratrib⁹[g] ecclesie romane cardinalibus: de quorum numero tunc eramus: de nostro ⁊ ipsorum omniuz concordi consilio ⁊ assensu auctoritate apostolica statuit[h] ⁊ decreuit ro. ponti. posse libe[i] resignare[k]. ¶ Nos igit ne statutuz huiusmodi per temporis[l] cursuz obliuioni[m] dari: aut dubitationem eandez in recidiuaz[n] disceptationez vlterius deduci contigat: ipsū inter constitutiones alias ad perpetuam rei memoriā[o] ō fratrum nostrorum cōsilio duxim⁹ redigendum. I Dem.

¶ Si in fraudē expectātis prima vacaturam cum in proximo credetur pinguis vacare renunciet aliquis tenuē quaz habebat:non tenetur expectans illam recipere: imo illa dimissa expectabit aliam sine fraude vacantez:⁊ si illi renunciantī illa pīguis postea ꝓferat hoc ipo pbato sit fraus:⁊ carebit vtraqz.

S I te prebendam[p] vel dignitatem in aliqua ecclesia ,pri-

tamen quod non cōmittatur simonia. Jo. an.

a ¶ Proximo vacaturam. debebatur enī sibi primo vacās: ⁊ sic per fraudes videbatur via precludi ad aliā: secus si habet litteras sup ea quam duceret acceptandā: q: tūc fraus ista sibi nō preclusisset viā: qḋ ē verū nisi acceptasset pimā q̄ vacaret: qḋ pōt: lȝ certā ⁊ nominataȝ talis acceptare non possit. j. de cōces. prebē. ne captande: quia tunc per omnia idem.

b ¶ Apostolica. quod ē et in casu decre. j. de preben. bi q. ⁊. c. si cū. ⁊. §. de rescrip: cū aliquibus cū si. alius cuiȝ ꝙ papa ad uacaturas contra lateranē. concilium ius si tribuit: vt. §. de conces. preben. c. ij.

c ¶ Dignitatem. singu la singulis refert.

d ¶ In eadeȝ. ecclesia sci licet in qua expectans et idem si expectabar in ciuitate vel prouincia: si i ea fieret talis fraus: cuȝ eadem sit ratio.

e ¶ Renunciet. de vacatione per renunciationē dicit q: de illa ad tituluȝ sed idem credo si in fraudem occideretur vel deponeretur. s. qui tenueȝ obtinebat: vt precludere tur expectādi via ad pinguē. ⁊ fm hoc dicam ꝙ expectans primaȝ vacaturā: pimā si vacat i ei⁹ fraudē recipe nō tenet.

f ¶ Illa. tenui renūciata

g ¶ Tibi. cuȝ debebatur pima ⁊ nō secunda.

h ¶ Alicuius. qa valde senex ē: vel īfirm⁹ valde

i ¶ Uel alias puta quia tractat ille q in sacris ē est de matrimonio ꝯtrahendo. vel q: electus est vel eligi sperat in episcopū: uel religionē vult pfiteri: vel de crimine accusatur ppter quod creditur deponendus: vel his similia.

mo[a] vacaturam auctoritate apo.[b] expectante aliquis prebēdā seu dignitatem[c] tenuem obtinēs i eadē[d] fraudulēter ei renūciet[e]: ut illa[f] primo sic vacante precludat tibi[g] via per cōsequēs ad obtinendū pbendam vel dignitatem: aliā pinguiorē que per mortē alicui[9h] vel alias[i] in ipsa ecclesia creditur verisimiliter in proximo[k] vacatura per renūciationeȝ huiusmodi: dummodo de premissa fraude appareat: saltem per aliquas probabiles coniecturas[l]: vt q: dicte renunciationis tēpore is qui prebendaȝ vel dignitatem pinguiorem habebat infirmitate graui detinebatur: vel aliquid aliud imminebat: propter qḋ illius prebenda seu dignitas vacare in proximo probabiliter credebatur nullū tibi volumus obstaculum interponi: quominus preben da vel dignitate predicta sic fraudulenter renunciata omissa[m]: possis dictam pinguiorē cū eā vl aliā[n] si prius ipsam vacare contigerit auctoritate prefata libere peteř: veluti tibi debitam[o] ⁊ habere. Ceterum si predicto renunciāti huiusmodi prebenda vel dignitas pinguior forsitan cōferatur eioipso dicta fraus intelligatur esse probata: ⁊ idem renunciās habita[p] omnino careat ⁊ ambita[q].

k ¶ Proximo. idem credo si non in proximo: dūmodo fraudulenter fiat renunciatio talis. ⁊ possit id alias constare: q: semper ratio remanet. pōe enim ꝙ litteras habeo ad primā vacaturā ⁊ titius: lȝ non speretur de prima vacatione: tamen q: odio me psequit renūciat pbēdē q̄ valet vnū florenū: vt sic me ipediat i pīguib⁹ si vacarēt: certe cū eadē sit rō idē credo.

l ¶ Cōiecturas. No. ꝙ dolus pbatur ex perspicuis cōiecturis: ⁊ q eū allegat probare illū debet. ff. ꝺ proba. l. quotiēs. §. qui dolo.

m ¶ Omissa. nō enī dȝ acceptare si hoc sciuit: sȝ omittere: ut hic vides.

n ¶ Aliam. puta non vacauit illa de qua sperabatur. sed alia.

o ¶ Debitā. lȝ enī ista nō sit pimo vacās sed secūdo. tamē rōne fraudis pmo vacās fingit. ⁊ ē si. §. de rescrip. si ppter codē. li. ⁊ in hoc pfertur equitas rigori pp fraudē. ad idē. C. de iudi. l. placuit. C. de fur. ⁊ ser. cor. si qs seruo. ⁊. j. de re. pmu. c. vno. ⁊ sic nō. casum in quo lȝ scribatur de prima vacatura: debeř secūda. alios casus hēs ad idem ꝺ preben. c. ij. in fi. c. ti. q: sepe. ⁊. c. cum in ecclesia. ⁊. c. ei cui. ⁊. j. de re. pmu. c. vno.

p ¶ Habita. qui semel renunciauit. ⁊ sic repetere nō poterit. vij. q. i. ꝙ piculosum cum si.

q ¶ Ambita. s. per cupiditatem. ⁊ fraudem. ⁊ est si. §. de transla. licȝ. ⁊. c. quāto. vij. q. i. si quis eps. suis ergo terminis sit quisqȝ contentus. nec vltra mensuras sui iuris affectet augeri: ut in predicto. c. si quis in fin. ambita autem ideo carere debet qr expectanti debetur. sed etiam si non debe retur. puta quia vacauit alia ante illam ob quā fiebat renunciatio. tamen non debebatur renuncianti qui eam adeptus est. cum iste finis non distinguat. ⁊ ad hoc faciunt predicta iura.

R Omana. Sunt tres partes fm Hosti. ⁊ Jo. mo. Primo reuocat edictum. Secundo cām reddit ibi: q: etiam. Tertio antiphorizat ibi. Sed alia. Ho. Casus.

r ¶ Dum. archiepiscopus remensis visitaret prouinciam remēsem ⁊ nō debito modo fuisset a suffraganeis receptus excommunicauit eos ⁊ fecit p poni edictum per totam prouinciam remensem ꝙ omnes subditi ipsoruȝ suffraganeorum adirent ipsum pro suis causis dirimendis: papa Innocen. reuocat hoc edictum ⁊ dixit ꝙ licet ipsi suffraganei pro suis culpis excōmunicati sint: non tamen ad ipsum archiepiscopum iurisditio ipsoꝝ deuoluitur. cum id ca utum non reperiatur i iure: lȝ ⁊ alias pro culpis ipsos possit debita pena punire.

r ¶ Romana. multas decre. eiusdem nominis ⁊ auctoris de eadē cā que erat inter remensem ⁊ suffraganeos habebis in processu huius libri.

s ¶ Publicatum. ex parte archiepiscopi remensis.

t ¶ Subditis. i. quos archieps iurisditionē non hȝ nisi in certis casibus expssis a iure. ⁊ not. §. de of. or. pastoralis: ⁊ iō edictū istud reuocare debuit cū vergeret i pīudiciū suffraganeoꝝ ⁊ alioꝝ inferioꝝ iurisditionē habentium ⁊ suū ius absorberet: qḋ esse nō debet cuȝ non nisi p appellationē ad ipm qōnes tales deferātur: nec ipse plus iuris sibi pōt vendicare ꝙ ei per canones sic concessum: de offi. ordi. duo simul. ix. q. iij. cō quest⁹. ⁊. q. ij. c. ij. ⁊. x. q. iij. q: cognouim⁹. ⁊. xviij. q. ij. c. i.

Rubrica De supplēda negligētia prelatorum.

I Nno. iiij.

¶ Jurisditio suffraganei excōica ti ad metropolitanum non deuoluitur. Jo. an.

R Omana[r] ecclesia: ⁊ ifra Edictuȝ vero p remeñ. prouinciā publicatū[s] vt a subditis[t] episcoporuȝ ipsius puincie pro audiendis ⁊ terminandis eoꝝ causis[v] libere ad remeñ. curiaȝ accedat penitus reuocamus. Quia etiaȝ si tenerētur[x] ijdem episcopi pro suis[y] culpis[z] uinculo excōmunicationis astricti: nō tamē ex culpis ipsis: cum id nō inueniatur a iure cōcessū[a] ad remeñ. archiepiscopum iurisditio deuolueretur eoꝝ. Sed alia forte proillis pena[b] ipsis canonica posset infligi. I Dem baronibus ⁊ comitibus regni portugalie.

¶ Si ille qui preest est negligens ⁊ remissus: debet superior illi dare idoneuȝ coadiutorē. h. d. Jo. an.

G Randi[c] non imerito: ⁊ ifra. Mandamus quatenus dilectum filium nobilē virum comitē boloñ. pfati[a] regis[b] portugalie fratrem ...

v ¶ Causis. quas iter se hñt ipsi subditi: nō intelligas de cāis q̄s habent subditi ꝯ suffraganeos ipsos: quia tunc licitum esset edictuȝ. xi. q. i. peruēit. ⁊. c. si qs cum clerico.

x ¶ Tenerēt. h dicit: q: forte nō ꝯstabat an iuste fuisset excōicati

y ¶ Suis. p alienis enī nō dȳt excōicari: vt. xxiiij. q. iij. si hēs.

z ¶ Culpis. no. ꝙ lȝ ex sua culpa excōicat⁹ sit eps: ita ꝙ iurisditionē exercere nō possit: nō tñ ppter hoc ad metropolitanum suū trāsferř iurisditio. §. de concess. pben. q: diuersitatē. sed pp negligentiā bene trāsferř iurisditio ⁊ pbēdaꝝ donatō de epō ad archiepm: ut ibi: ⁊. §. c. ti. p totū. not. ergo lȝ i negligētia epi archieps suppleat vices ei⁹: nō tñ i delicto: ⁊ ꝯtra. opti. §. e. ti. de elec. ꝙꝙ. Sȝ §. j. de tē. or. c. ij. vbi vicini epi supplēt potestatē quā pdidit eps pp delictuȝ suum: ⁊ illud spāle pp fauorem ordinū suscipiēdoꝝ: i quoꝝ dilatiōe posset eē piculū: ⁊ procedit ex cōcessiōe expssa ipsius decre. Itē §. j. de of. dele. si is cui. vbi pp delegati excōicationē de subdelegato appellat ad primū delegantē. Sol. nō sic depēdet iurisditio epoꝝum ab archiepo sicut delegatoꝝ pape ab ipso papa: ad hoc. §. ꝺ re iudi. duobus: ⁊ in appellatione que hȝ fieri infra certū tēpus ⁊ psequi etiā īmineret periculum si ibi pimus delegatus nō suppleret: ⁊ iō aliud ibi.

a ¶ Cōcessum. si. j. de sen. ex. is qui. Et no. intelligi phibitū qḋ nō ē ꝯcessum ꝺ tē. or. dilectus de trāsla. inter. vbi de hoc. ⁊ facit ad ea q̄ notātur de dispensatiōe epoꝝ. §. de iudi. at si clerici. ⁊. l. di. in summa. ⁊. c. miror.

b ¶ Pena. fm qualitatē delicti vel cause. §. de offi. dele. sane. i.

G Randi. Primo ponit mādatū. Secūdo dat ipsi⁹ executores ibi: alioqn. Tertio ptestat ibi: p hoc. Et pma ps ꝯtinet q̄ttuor: naȝ pmissa coadiutoris cōmēdatiōe ⁊ ad qḋ deř ⁊ sublatis obstātijs mādat illū pri⁹ recipi. Scḋo sibi pareri. Tertio sibi suffragari. Quarto de redditibus illi rñderi. Jo. an. casus

c ¶ Grādi. Rex portugalie negligēs erat: ⁊ remissus circa regnum ⁊ subditos eius: pdigus ⁊ dissipator erat: pmittebat ecclesias mōasteria ⁊ pia loca regni sui ⁊ ipsas psonas ecclesiasticas aggrauari: viduas etiā ⁊ pupillos ⁊ orphanos ⁊ ceteros i regno suo degentes grauabat: uel grauari sinebat: q̄re papa supradicto regi ⁊ regno ⁊ oib⁹ ibi degētib⁹ puidere volēs dedit ipsi regi i coadiutorē nobilē virū comitē boloñ. fratrē pdicti regis deuotū circūscriptū magnanimū ⁊ potentē: ⁊ p quē sperat futurā reformationē ipsi⁹ regni. Mādat ergo oibus baronib⁹ ⁊ comitib⁹ ipsius regni portugalie: q̄tenus dicto comiti ⁊ coadiutori: cū ad eos accesserit: nō obstātib⁹ aliqb⁹ fidelitatib⁹ homagijs seu pactis uel iuramentis si in aliqb⁹ his sunt regi astricti ꝺbitū honorē exhibeāt: ⁊ eū cū oibus suis recipiāt i ciuitatibus ⁊ mūitionib⁹ villis castris ⁊ singulis locis ipsi⁹ regni: ⁊ eius mādatis obediāt: ⁊ sibi auxiliū ꝯ quoslibet violētos ⁊ repugnātes ipēdāt: ꝺ redditib⁹ ⁊ iurib⁹ oib⁹ ipsi⁹ regni sibi itegre respōdēdo: vt dicto regi fm ꝙ decet excellentiā suā ⁊ sibi ⁊ suis de pdictis ⁊ necessitatib⁹ regni puidere valeat: vult tñ ꝙ personā ipsius regis vel sui legitimi filij si quē illū habere contingeret debeat fideliter ꝯseruare. Notificat aūt eis ꝙ si ipsi pdicta nō fecerint ipse mādauit duobus iudicib⁹ ꝙ eos ad id ex. cē. ap. cessante cōpellāt. Protestat in fi. ꝙ per h nō intēdit regi pfato vel suo legitimo filio si quē habuerit pdictū adimere regnuȝ sȝ solū per puidētiā ipsius comitis cōsulere ipsi regi regno ⁊ subditis. Jo. an.

a ¶ Prefati. in decisione sub illo. j.

b ¶ Regis. rex iste dissipator ⁊ negligēs erat: ut pȝ p inferiora: ⁊ per vtrūqȝ videtur ꝙ potuerit remoueri. primuȝ probatur. §. de electio. ꝙ sicut in fi. xij. q. ij. monemus. secundum. §. de offi. cus. c. i. l. q. i. §. ecce cuȝ honoris. lxxi. di. dictū.